

[Petra Petersen.]

til at passe sit Arbejde som Følge af sin Graviditet, og hun maatte i mange Maaneder gaa uden Hjælp, netop fordi Loven, som skulde have sikret hende Dagpenge, ikke var gennemført. Hun maatte ogsaa, da hun havde født sit Barn, staa uden Arbejde. Derfor mener vort Parti, at ikke alene Hjælpen til Kvinderne ved Fødselen, Hjælpen til Udstyret, Hjælpen til Hushjælp under Fødselen, men ogsaa det, at Kvinderne sikres Dagpenge under Graviditeten, saafremt de ikke er i Stand til at klare deres Arbejde, samt en passende Svangerskabs-hvile og en passende Barselhvile vil være en meget stor Nødvendighed. Hvis man spørger Mødrehjælpsinstitutionernes Ledere, vil man ogsaa høre, at mange af disse Kvinder, som der maa ydes Hjælp i denne Tid, er Kvinder, der har en ganske lille Løn og derfor er nødt til at tage haardt Arbejde som Vask, Rengøring og Trappevask. Det er de Kvinder, som Mødrehjælpsinstitutionerne maa støtte og aflaste i deres Arbejde; de trænger ogsaa i høj Grad til disse Dagpenge.

Man har ogsaa fra de forskellige Partiers Side talt om, hvornaar det vil være belejligt at gennemføre denne Moderskabsydelse. Naar man ikke kunde gennemføre Lovforslaget i de Aar, der laa forud for Krigen, de Aar, man almindeligvis kalder for de gode, gamle Dage, saa vil jeg gerne spørge, hvornaar mener man da, man kan gennemføre dette Lovforslag. Nu har vi haft Krig, nu har man ikke Raad, det er ikke rigtig belejligt, der maa komme en anden Tid. Under Krigen lovede man Befolkningen, at Genopbygningen af vor sociale Lovgivning vilde blive taget op umiddelbart efter Freden. Det er noget, man gør i de øvrige Lande. Jeg behøver kun at henvise til et Land som Norge. Norge har lidt betydeligt mere under Krigen, end Danmark har, og har en helt anderledes Genopbygning, end vi har. I Norge foregaar Udvidelsen af den sociale Forsorg Haand i Haand med den øvrige Genopbygning.

Jeg vil derfor tro, at naar man i Udvalget har taget en Drøftelse, vil det være muligt at gennemføre nogle af de Tanker, jeg her har været inde paa. Jeg vilde have været glad, om man kunde have henvist dette Lovforslag til det samme Udvalg,

som behandler Mødrehjælpsinstitutionerne, og jeg vil gerne udtale mit Ønske herom.

Bodil Koch: Jeg skal ikke lægge Beslag paa mange Minutter. Jeg havde ikke drømt om at tage Ordet i Dag, men jeg har Lyst til herfra at støtte det Forslag, der er kommet frem, eller støtte, at der bliver arbejdet med det saa hurtigt som muligt. Jeg synes, at det Forslag, som her behandles, i høj Grad har Bund i Virkeligheden. Det er ikke, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, rigtigt, at der egentlig ikke er saa forfærdelig megen Trang til det. Vi ved, i hvilken Grad der er Trang til det, baade hos de ganske ringe stillede og i langt de største Dele af Befolkningen i øvrigt. Men det, der egentlig faar mig til at tage Ordet, er den Ængstelse, den Forsigtighed, der har lydt gennem Kvindetalen i Dag. Jeg er glad for, at mit eget Partis Ordfører straks ønskede at arbejde med dette Forslag i Udvalg, men ellers lød der saa forsigtig Kvindetale herfra, saa man maa spørge sig selv: kommer nogen Side det Tidspunkt, som vi kalder belejligt, naar vi Kvinder ikke med større flammende Vægt kan fremlægge disse nødvendige Lovforslag fra Rigsdagens Talerstol.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Den sidste Taler, det ærede Medlem Fru Bodil Koch, udtalte sin Glæde over, at hendes Partis Ordfører straks var villig til at arbejde for dette Forslag. Hvis det ærede Medlem vil læse vore Taler igennem, tror jeg, at det socialdemokratiske Medlems Tale vil vise sig kun at være paa ganske faa Linier, hvorimod de Ordførertaler, som er holdt fra de andre Sider, maaske fylder flere Spalter. Derfor synes jeg, at denne Udtalelse er helt ved Siden af. Jeg synes nemlig, at Ordføreren for Forslagsstillerne med Rette kunde takke for den velvillige Omtale, Forslaget havde faaet fra de forskellige Ordførere. Saa vidt jeg ved, er der ikke en eneste af os, der faktisk har udtalt sig mod at arbejde med dette Forslag; tværtimod synes jeg, at der fra alle Sider var den største Villighed til at drøfte disse Problemer. Den korteste